

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **Grzegorza Niedźwieckiego**

oskarżonego z art. 226 § 1 i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 grudnia 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w

Jeleniej Górze

z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. akt II K 1456/18,

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Złotoryi.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął akt oskarżenia przeciwko Grzegorzowi Niedźwieckiemu, w którym zarzucono mu, że w dniu 24 lipca 2018 r. w Jeleniej Górze woj. dolnośląskie, znieważył funkcjonariusza publicznego Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze SSR Pawła Siwka podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że przesłał w formie elektronicznej do różnych podmiotów zawiadomienia o przestępstwach niedopełnienia obowiązków i wymuszeń rozbójniczych wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.¹ i art. 238 k.k.² w zw. z art.

¹ **Wyrok TK P 3/06:**

Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie oznacza, że od momentu wejścia w życie wyroku niedopuszczalne staje się ściganie zniewagi funkcjonariusza publicznego dokonanej – publicznie lub niepublicznie – wyłącznie „w związku” z jego czynnościami służbowymi, a nie „podczas” wykonywania tych czynności. Utrzymany w mocy zakres kwestionowanego przepisu umożliwi więc ściganie zniewagi dokonanej jedynie „podczas” wykonywania czynności służbowych. Niezbędne będzie podjęcie inicjatywy ustawodawczej, która umożliwi uzgodnienie brzmienia art. 226 § 1 k.k. z treścią sentencji niniejszego wyroku.

Uchwała SN | KZP 8/12:

Uzasadnione będzie natomiast pozostawienie poza zakresem ochrony [art. 226 § 1 kk](#) tych wszystkich wydarzeń,

11 § 2 k.k. Właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze – Sąd ten, występując z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, wskazał, że pokrzywdzonym w sprawie jest Wiceprezes Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, co w odbiorze społecznym mogłoby wpływać na swobodę orzekania przez ten Sąd.

które mają miejsce poza czasem wykonywania obowiązków i bez związku z nimi ([uchwała SN z 20 czerwca 2012 r.](#)). Wówczas funkcjonariusz ma te same możliwości prawne w razie znieważenia go, jak każdy inny obywatel, może, zatem wnieść prywatny akt oskarżenia o przestępstwo z art. 216 kk (znieważenie człowieka).

² Przesłanie w formie elektronicznej drogą email do różnych podmiotów słusznej krytyki nie zawiera elementu pisma procesowego, zgodnie z [art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.](#) zawierającego datę i podpis Grzegorza Niedźwieckiego. Elementy te są niezbędne do nadania pismu biegu. W razie niezuzpełnienia braków, pismo uznaje się za bezskuteczne ([art. 120 § 2 k.p.k.](#)).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedstawiona inicjatywa co do przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, okazała się uzasadniona. Regulująca powyższe norma z art. 37 k.p.k. ma przede wszystkim na celu wyeliminowanie sytuacji, w których w przeświadczeniu społecznym mogłoby dojść do przekonania, nawet mylnego, że w sądzie właściwym nie ma warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy, lub w których istnieje niebezpieczeństwo ograniczenia swobody orzekania sędziowskiego. W ocenie Sądu Najwyższego, rozpatrywanie tej sprawy przez sąd właściwy mogłoby wywołać u stron lub wśród lokalnej społeczności przeświadczenie, że do rozpoznania sprawy oskarżonego doszło w warunkach nierespektowania zasady bezstronności, o której mowa w art. 4 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że w takim wypadku sprawę powinien rozpoznać inny sąd rejonowy. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby tym sądem był Sąd Rejonowy w Złotoryi. Sąd ten znajduje w obszarze innego Sądu Okręgowego niż Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, a jednocześnie położenie jego siedziby nie powinno powodować dla osób podlegających wezwaniu na rozprawę lub mogących w niej uczestniczyć znacząco większej uciążliwości niż stawiennictwo w sądzie właściwym miejscowo. Z tych zatem względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.